

W., dnia 23 sierpnia 2017r.

sygn. akt OSD 35/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 23 sierpnia 2017r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Z. P. (1)

Sędziowie: r.pr. W. G.

r.pr. G. K. (sprawozdawca)

Protokolant: Katarzyna Tywoniak

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. – r.pr. B. J.

w sprawie zażalenia złożonego przez R. D. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 16.06.2017r. o umorzenia dochodzenia w sprawie r.pr. Z. P. (2) rozpoznawanej pod sygn. akt RD 85/16.

postanowił:

I.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 16.06.2017r. o umorzenia dochodzenia w sprawie r.pr. Z. P. (2) rozpoznawanej pod sygn. akt RD 85/16,

II.

kosztami postępowania w kwocie 915,60 zł (słownie: dziewięćset piętnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18 marca 2016 r. R. D. wniósł do Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych we W. (zwanej dalej również (...)) wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego Z. P. (2). R. D. wskazał, że doszło do naruszenia przez radcę prawnego Z. P. (2) podstawowych zasad wykonywania czynności zawodowych.

Postanowieniem wydanym w sprawie prowadzonej pod sygn. akt: RD 85/16 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego Z. P. (2) przewinienia dyscyplinarnego określonego w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 637 z późn. zm.), zwanej dalej (...), tj. art. 6 oraz art. 27 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zwanego dalej (...).

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2017 r. (RD 85/16) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., postanowił umorzyć postępowanie dyscyplinarne na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z. art. 74¹ Ustawy.

Na to postanowienie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. skarżący złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy (...) we W. (zwanego dalej „Sądem”) zażalenie. W zażaleniu skarżący zarzucił błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego poprzez przyjęcie, iż nie doszło do naruszenia przez r. pr. Z. P. (2) podstawowych zasad etyki zwodu radcy prawnego.

Sąd uznał, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. dokonała prawidłowych ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy i przyjął ustalenia dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego za własne. Sąd dał wiarę wszystkim dowodom dopuszczonym w sprawie, nie znajdując przy tym podstaw do kwestionowania rzetelności któregokolwiek z nich.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 16.06.2017 r. o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy Sąd uznał, że okoliczności sprawy są bezsporne oraz jasne. Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw, aby wszcząć postępowanie dyscyplinarne wobec r. pr. Z. P. (2) za naruszenie zasad ustawy o radcach prawnych oraz postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Jak wynika z przebiegu dotychczasowego postępowania pierwszy z zarzutów skarżącego dotyczył nierzetelnego określenia przez r. pr. Z. P. (2) wartości przedmiotu sporu w sprawie z powództwa (...) Związku (...) w W.. W ocenie sądu takie działanie radcy prawnego Z. P. (2) nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego. Z kolei drugi z zarzutów postawionych r. pr. Z. P. (2) polegający na zaniechaniu przekazania klientowi propozycji ugodowego zakończenia sporu, co miało spowodować szkodę po stronie skarżącego, nie można uznać za zasadny, z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia takiego czynu, a dopiero jego stwierdzenie umożliwiłoby ca najwyżej ocenę tego czynu jako czynu stanowiącego lub też nie stanowiącego przewinienie dyscyplinarne.

W ocenie Sądu niepopelnienie czynu albo brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia (art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.), to stan braku tzw. faktycznej podstawy procesu (zob. Kodeks postępowania karnego. Komentarz, pod red. P. Hofmańskiego, s. 143). Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Z kolei, w myśl art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa. Podkreślić należy, że ustalenie negatywnej przesłanki procesowej nie daje organowi procesowemu wyboru. Ma on obowiązek umorzenia postępowania, gdyż postępowanie karne po jej ujawnieniu staje się niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 Ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Z kolei w myśl art. 6 (...) radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

W przedmiotowej sprawie zachowanie obwinionego nie może być zakwalifikowane jako zachowanie niezgodne z prawem bądź zasadami etyki zawodowej.

Radca prawny Z. P. (2) określając wartość przedmiotu sporu w sprawie z powództwa (...) Związku (...) w W., dokonał tego z zachowaniem należytej staranności i w oparciu o posiadaną wiedzę oraz doświadczenie. Co więcej, w myśl art. 25 k.p.c. sąd może na posiedzeniu niejawnym sprawdzić wartość przedmiotu sporu oznaczoną przez powoda i zarządzić

w tym celu dochodzenie. Przewodniczący badający w trybie art. 130 k.p.c. spełnianie warunków formalnych pozwu powinien również dokonać oceny prawidłowości oznaczenia wartości przedmiotu sporu. Ocena ta powinna przebiegać w dwóch płaszczyznach: zachowanie reguł ustalania wartości przedmiotu sporu przewidzianych w art. 20–24 k.p.c. oraz oceny zgodności tej wartości z rzeczywistym stanem rzeczy. Sąd w przywołanej sprawie nie zakwestionował wartości przedmiotu sporu określonej przez r. pr. Z. P. (2), jak też tej wysokości nie podważył w trakcie postępowania sam skarżący. Wobec powyższych okoliczności, należało uznać, iż czyn r. pr. Z. P. (2) polegający na błędnym określeniu wartości przedmiotu sporu nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Idąc do kolejnego zarzutu Sąd uznał, że zaniechanie przez r. pr. Z. P. (2) przekazania propozycji ugodowych skarżącemu Zarządowi (...) Związku (...) w W., nie zostało dostatecznie uprawdopodobnione dowodami z dokumentów oraz z zeznań świadków. Radca prawny Z. P. (2) zeznał, iż przekazał propozycje ugodowe złożone przez skarżącego ówczesnemu Prezesowi Zarządu (...) Związku (...) w W. J. P., który jednak już zmarł i jego przesłuchanie przez Rzecznika było niemożliwe. Wobec tego należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia tego typu przewinienia dyscyplinarnego przez r. pr. Z. P. (2), ale nawet jeśli do takiego nieprzekazania informacji doszłoby, to nie byłoby to przewinienie dyscyplinarne wobec skarżącego.

Sąd nie znalazł podstaw, aby negatywnie ocenić sposób postępowania r.pr. Z. P. (2), które jako zgodne zarówno z przepisami ustawy o radcach prawnych, jak i zasadami określonymi w (...) i nie stanowiło naruszenia godności zawodu. Zgodnie z powyższym, w wyniku nie stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, należało uznać iż r. pr. Z. P. (2) nie popełnił czynu zabronionego i należało na podstawie art. 64. ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 16.06.2017 r.

Łączne koszty postępowania wyniosły 915,60 zł. Z uwagi na treść przepisu art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, kosztami tymi została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych we W..

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i stronom nie przysługuje od niego środek odwoławczy.